



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Eruditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De quatuor secundis fructibus gloriæ, qui glorificato corpori adscribuntur,
quæ sunt Luciditas, Impaßibilitas, Subtilitas, & Agilitas. Cap. LVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

Tranquillitas.

*Philip. 4.
Psal. 4.*

Isaias. 32.

tus animæ fructus est Tranquillitas, quam anima consequetur ex tribus prædictis. Nam videndo Dei pulchritudinem, & eorum, quæ in eo videbuntur, ac eum possidendo cum omnibus quæ in eo sunt, & hoc cum summa suavitate & consummata charitate, tanta in Deo tranquillitate & pace requiescit tota anima, quanta erunt tria præcedentia. Et hæc est pax, quæ exsuperat omnem sensum, ut dicat anima fidelis: *In pace in idipsum, id est, in pace, eternitatis, quæ pax est in idipsum, id est, immutabilis & inenarrabilis, dormiam in præsenti per spem, & requiescam, id est, perfectè quiescam in futuro.* Pax enim præsentis temporis non est in idipsum, quia sepe immutatur & variatur, sed in futuro, ut dicit Isaias: *Sedebit populus meus in pulchritudine pacis, & in tabernaculis fiducie, & in requie opulenta.*

De quatuor secundū fructibus gloriæ, qui glorificato corpori adscribuntur, quæ sunt Luciditas, Impassibilitas, Subtilitas, & Agilitas. Cap. LVI.

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis. Inuenimus, ait Gregorius, quæ sit in Beatis festivitas visionis Dei, quæ latitia sine defectu, quis ardor amoris non crucians, sed delectans, quantum in eis desiderium sit, visionis Dei cum satietate, & satietas cum desiderio, in quibus nec desiderium prenam, nec satietas fastidium parit, quomodo inhaerendo beatitudini sunt beati, quomodo contemplando semper aeternitatem sunt aeterni, quomodo coniuncti semper vero lumini facti sunt lux quædam. Nam illa visio Dei tantæ pulchritudinis erit, tantoque amore dignissima, ut sine hac quibuslibet bonis prædictum, ac abundantem, non dubitet Plotinus. Philoplus, infeliciſſimum dicere. Fugiendum est, inquit Plotinus, ad illam præclarissimam patriam, & ibi patebunt tibi omnia, ubi Deus erit omnia in omnibus. Quid enim est, quod per Prophetam dicitur: *Ego ego illis Deus, nisi ego ero illis unde satientur?* & quæcumque ab omnibus honeste desiderantur, vita, salus, virtus, victus, copia, gloria, honor, pax, satietas, & omnia bona. Sic etiam intelligitur quod erit Deus omnis in omnibus, quia finis erit omnium desideriorum nostrorum, qui sine fine videbitur, sine fastidio amabitur, sine fatigacione laudabitur: hoc munus, hic affectus, hic actus erit omnibus sicut æterna vita communis. O Deus magne, mirabilis, & amabilis! Qui erunt oculi illi, qui te videbunt? quam sani, quam decori, quam valentes & con-

*1. Cor. 15.
Ezech. 37.*

& constantes, quām sereni & beati. Deus enim p̄eclarissimē contemplabitur, in plenitudine diuinæ lucis; dulcissimē amabitur, in latitudine charitatis; & securissimē possidebitur, in continuatione perpetua hereditatis. Verum, illud summum bonum, quod purgatissimis mentibus cernitur, à quib⁹ summa cerni comprehendique non potest, quia humana mentis acies inualida in tam excellēti luce non figitur, nisi prius per fidei iustitiā enutrita vegetetur. Præmissis igitur de quatuor gloriæ fructibus, ipsam animam concernentibus, jam prosequendum est de quatuor fructibus, qui cōcernunt ipsum corpus, & vocantur dotes corporis, sicut iam dictum est de tribus dotibus animæ, quibus anima vnitur Deo, sicut sponsa sposo: cuius gloria redundabit in corpus, præcipue quò ad quatuor dotes, quas tangit Apostolus ad Corinth. dicens: *Seminatur, scilicet corpus, in corruptione*, id est, concipiatur corruptibile, vel sepelitur, & in terra proicitur ut corrumpatur, *surget in incorruptione*, id est, incorruptibile & immortale per impensisibilitatem. *Seminatur*, id est, concipiatur, vel sepelitur, in ignobilitate, id est, sine honore, in dū cū multa vilitate, *surget in gloria*, id est, gloriosum & clarum dote claritatis. *Seminatur*, id est, concipiatur, in infirmitate, id est, fragilitate patiēti, vel sepelitur in impotētiā se mouendi, *surget in virtute* se mouendi, quasi in iētu oculi per dotem agilitatis. *Seminatur*, id est concipiatur & sepelitur, *corpus animale*, id est, subtile, simile spirui in aliis proprietatibus. Primus ergo fructus est luciditas vel Claritas, claritas, quæ à luce vel lumine sumit originē. Nam sicut lux diuina, & Dei sapientia dilecta anima ineffabili claritate illustrabit, sic anima lux in luciditatem corporis redundabit. Quia beatitudo non est corporum, sed ab animabus in corpora redundabit. Pro quo notandum, quod claritas quadam corporis causabitur ex redundatiā gloria ipsius animæ in corpus: sic in corpore gloriose cognoscetur anima gloria, sicut in vitro cognoscitur color infusi liquoris. Et secundum quod anima erit maioris claritatis secundum maius meritum, sic etiam erit differentia claritatis in corpore, secundum illud 1. Corinth. 1. Cor. 15. *Alia est claritas solis, alia claritas lune, & alia claritas stellarum. Stellæ autem differt à stella in claritate: & sic resurrectio mortuorum erit, quia alia erit claritas Christi, alia beatæ Virginis, & alia ceterorum Beatorum, qui differentia claritate tam corporis quam animæ. Unde tunc, ut dicitur apud Isaiam, erit lux lune sicut lux solis, & lux solis septupliciter. Et tunc non erit alibi nox super terram, sed Isa. 30.*

Nn 2. folium

solùm in centro terra, quia tunc fiet remuneratio omnibus corporib⁹ cœlestib⁹, & etiam elementis in p̄mium humanæ seruitutis, ita quod Deus totam machinam creatam hominis amore faciet pulchritudinem. Et quia propter hominem omnia p̄miabuntur, ideo secundum eam proprietatem p̄miabuntur, secundum quam gloriose corporibus consona redduntur. Hoc autem est lux, & ideo in luce & splendore augebuntur. Corpora vero Beatorum, secundum Thomā, tunc septies magis sole lucebunt, quamvis hoc non sit aliqua auctoritate vel ratione probatum: quamvis tunc erit lux luna sicut lux solis, & lux solis septempliciter, sicut lux septem dierum. Et quia quod in aliquo non recipitur per modum influentis, sed modum recipientis, ideo claritas, quæ est in anima spirituali, in corpore recipitur ut corporalis, non tamen erunt eiusdem speciei lux elementaris & lux gloriose corporis, sed lux elementaris sicut & solaris erit illius quædam imitatio. Erit etiam, secundum Scotum, in corporibus glorificatis color gratissimus secundum ultimam perfectionem suis complexionibus conuenientem, ut magis in eius sensu visus delectetur. Secundus fructus est Impassibilitas quam anima consequitur ex tentione fruitiva possessione impassibilis Dei. Sic enim ab vbertate domus Dei inebriarum, & torrente voluptatis eius potabuntur, immersi medullitus ineffabilis quadam dulcedine, quod ex nulla parte patebit accessus passibilitati, eri si in inferno ponerentur. Vnde dicit August. ad Diofco, Tam potenter fecit Deus animam, ut eius plena felicitate redundet in corpus sanctas perpetuas; ita quod corpus gloriosum a nullo exteriori agente valebit immutari. Vnde dicit Esdras: Gaudium Domini est fortitudo nostra. Hoc est, ab vbertate diuinæ gloriae redundat impassibilitas nostra a Deo in mente, & à mente in corpus nostrum. Impassibilis enim Deus animam tenentem & possidentem reddit impassibilem: & ex illa corpus erit impassibile. Tertius fructus est Subtilitas, quia resurget corpus spirituale. Spiritualia vero sunt corporum cuiuscunque spissitudinis vel soliditatis penetrativa, quia sunt impassibilia, secundum quod sunt instrumenta animæ gloriose, sic quod eis nullum corpus non gloriosum resistere possit, cum tamen corpus gloriosum cuilibet corpori non gloriose resistere possit. Erit enim corpus gloriosum subtile & impalabile per effectum spiritualis potentie, sed palpabile per virtutem naturæ. Vnde per virtutem beatitudinis ipsius animæ, tanta magnitudo virtutis actuæ tunc erit in gloriosis corporibus, quod per eam multò

Impassibili-
tas.
Psal 35...

2. Esdras 8:2

Subtilitas.

muld efficacius quæcumque corpora penetrare poterunt, quam aer vel ignis: nimirum cùm secundum Anselmum, quilibet Beatus erit tam fortis, quod etiam si velit, totam terræ mole cōmouere posset. Quartus fructus est Agilitas. Ex quo enim spiritus ex tribus animæ gloriæ dōtibus erit ad tendendum in Deum promptissimus, ideo corpori suo, quod omnem inclinationem suam habebit ad animam beatificantem, communicabit eandem agilitatem, ita quod poterit tam velociter corpus suum mouere, sicut seipsum sine corpore. Dicit enim Augustin. quod vbiunque erit voluntas, ibi statim erit & corpus. Unde licet corpus gloriosum mouetur, in tempore, tamen in tempore imperceptibili propter breuitatem. Corpus enim glorificatum per omnia subiectum erit animæ gloriificata, non solum ut nihil in eo, quod resistat voluntati spiritus, sed etiam ut in eo sit aliqua perfectio effluens ab anima gloriificata in corpus, per quam habile redditur ad omnimodam subiectiōnē: quia perfectio dōs gloriificati corporis dicitur. Anima autem corpori coniungitur, non solum ut forma, sed etiam ut motor: & ideo utroque modo oportet ut corpus gloriosum animæ gloriificata sit summe subiectum. Primo modo per dotem subtilitatis. Secundo per dotem agilitatis. Et quia corpus gloriosum tantam existentiam suam & nobilitatis & subtilitatis rationem trahit ab anima, ideo eius inclinatio sola est ad animam. Et quia agilitas sequitur inclinationem, ideo quā potens anima fuerit ad impetrandum, tali potens erit corpus ad exequendum.

De duobus primis fructibus glorie, tam animam, quam corpus concernenti bus, que sunt ineffabilis nouitas, & amabilis soletas. Cap. LVII.

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni, coronaberis. Iam deinde de quatuor ultimis fructibus tam animam quam corpus concernentibus prossequamur: quorum primus dicitur Nouitas. Nouitas scilicet in reparacione vniuersi. Gaudebunt enim Beati, quia specula, quibus in praesenti vita vni sunt ad cognoscendum Deum, videbūt reformata & decorata in admirabilem pulchritudinem, & quodammodo beatorum corporibus conformata, scilicet, solem, lunam, stellas & clementia, quia sua specie & decore manifestant sapientiam facientis & gubernantis: à quorum magnitudine & pulchritudine cognoscibiliter potest eorum Creator videri: Vnde verisimile est, secundum

Nn. 3 Tho.

Rom. i.